

מ"ת 62165/05/20 - מדינת ישראל נגד נתן אמינוב (עציר) - באמצעות, VC, יוסף צרור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 62165-05-20 מדינת ישראל נ' אמינוב (עציר) ואח' 19 אוגוסט 2020

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף

המבקשת מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רותם נוימן וסרמן

נגד

המשיבים

1. נתן אמינוב (עציר) - באמצעות VC
ע"י ב"כ עו"ד חגית רחמני ואופיר חגואל
2. יוסף צרור (עציר)

החלטה - משיב 1

1. בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים על פי סעיף 21 לחסד"פ [סמכויות אכיפה-מעצרים] התשנ"ו - 1996, (להלן: "**חסד"פ מעצרים**") שהוגשה בד בבד עם כתב אישום המייחס לשני המשיבים באישום הראשון עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע - על פי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**"), חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 העונשין.

למשיב 1 (להלן: "**המשיב**") מיוחס גם אישום שני בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית - על פי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג - 1973 ושלוש עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. ההחלטה הנוכחית עוסקת בעניינו של משיב 1 בלבד ותכליתה קביעת קיומן של ראיות לכאורה באישום הראשון המרכזי בעניינו, משטענה באת כוחו שהללו אינן בנמצא.

3. באישום הראשון לכתב האישום נטען כי המשיב ומשיב 2 קשרו קשר עובר ליום 19.04.20 לפגוע ב-נ.א., המתגורר בשד' בן גוריון 11 באזור ולגרום לו מכות, מום או חבלה חמורה. במסגרת הקשר, כך כתב האישום ולשם קידומו הצטיידו המשיבים בצוותא חדא באלה נשלפת ובסכין לדרמן והגיעו בתאריך המצוין לעיל בסמוך לשעה 16:00 לבניין בכתובת האמורה באמצעות רכב בו נהג אדם שלישי.

בהגיעם לבניין התפצלו השניים, המשיב פנה לחזית הבניין ומשיב 2 לחלקו האחורי.

בשלב זה הגיעו לבניין מיכאלי והמתלונן נ.י. רכובים על אופנוע T-MAX - הנהוג ע"י המתלונן ומיכאלי על הכיסא מאחוריו, כאשר הם חבושים קסדות.

המשיב ומשיב 2 טעו לחשוב בשל מבנה גופו ש-נ.י. הוא נ.א. בעת שרוכבי האופנוע החנו אותו מתחת לבניין רץ משיב 1

כשהוא אוחז באלה הנשלפת לעבר רוכבי האופנוע, אך משפתח המתלונן את משקף קסדתו הבחין המשיב שאין הוא נ.א, אמר "וואלה זה לא אתה" והסתובב.

בה בעת במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיח המשיב 2 מאחורי המתלונן דקרו דקירה אחת בגבו התחתון בסוברו שהוא נ.א.

בתכוף לכך החלו המשיבים להימלט מהמקום, כאשר הסכין נעוצה בגב המתלונן - בדקירה נגרם למתלונן פצע בגב התחתון - מרחק של כ-1 ס"מ מעמוד השדרה והוא פונה לבית החולים "אסף הרופא" שם קיבל טיפול.

4. לעמדת באת כוחו של משיב 1 אין בידי המבקשת להציג "ראיות לכאורה" המלמדות כי הוא זה שהשתתף בתקיפתו של המתלונן ומשכך אין הצדקה לעצרו עד תום ההליכים המשפטיים.

יצוין, כי בעניינו של משיב 2 הסכימה ההגנה לקיומן של ראיות נדרשות לשלב זה של ההליך והוא נעצר עד תום ההליכים.

5. בקצירת האומר תצוין ההלכה בכגון דא:

על פי בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל (פ"ד נ(2), 133 (1996)) על התביעה להציג ראיות ש"אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו" (בש"פ 265/19 רפיק סלאלימה נ' מדינת ישראל (22.01.19)). דהיינו, בשלב זה אין בית המשפט בוחן את משקל ראיות התביעה אלא קובע האם בהנחה וינתן אמון בעדות הלכאורית ניתן יהיה בחומר גולמי זה כדי להרשיע המשיב בדיון.

6. העדות המרכזית לטעמי לחובתו של המשיב היא עדותו של עד התביעה נתנאל מיכאלי. זה ישב על מושבו האחורי של האופנוע שהגיע לבנין - להודעתו (התמליל מ.ט 589/20 מיום 20.04.20 החל מעמ' 6 משורה 1) החנו את האופנוע ואז "רואים מישהו רץ אלינו עם אלה. פתח את האלה ברזל...הסתכל עלינו כמה שניות...הוא בא להרביץ לנו כבר...אבל אז שחבר שלי הוריד את הקסדה הוא קלט שזה לא מי שהוא חיפש...הוא...אמר לנו...זה לא מי ש...הוא שאל איפה אנחנו גרים..."

ובהמשך (עמ' 7 משורה 32): "לא עברו שלוש שניות קפץ מישהו מאחורה, מהצד השני...חבר שלי לא ראה אותו אני קלטתי שהוא בא משמה. דופק לו כזה מכה בגב...קפץ, נתן לו את הסכין בתוך הגב והתחיל לרוץ, לפרונט. כאילו התחיל לברוח אחרי החבר שלו".

7. במסדר זיהוי תצלומים זיהה מיכאלי את המשיב כזה אשר הגיע אליו ואל המתלונן עם האלה באומרו "אני כמעט בטוח בוודאות" לגבי הזיהוי.

8. בדו"ח תשאול מיום 19.04.20 ובדוח תשאול נוסף מסר נ.א הקרבן המיועד המתגורר בבנין אליו הגיע עם האופנוע עם שני רוכביו - כי ראה את שני המשיבים אותם זהה והמוכרים לו - הולכים לכיוון האופנוע - ראה אף את המשיב שולף אלה מתקפלת מתוך מכנסיו. הלה לא ראה את הדקירה, אך שמע צעקות ואת משיב 1 אומר "זה לא

הוא".

9. בחומר הראיות דו"ח השוואה מיום 14.05.20 שערך און שלוש מגובה בתצלומים - המראה כי מבנה גופם של המתלונן ו-נ.א - דומה מאוד.

10. בחומר החקירה אף תיעוד מצלמות על תנועת רכב המשיבים באזור האירוע באזור והסביבה בזמנים קרובים לפני ואחרי האירוע המתיישב עם שהותם במקום. לציין ששני המשיבים עם אחר שהו יחדיו ברכב כ-10 שעות אחר כך בראשון לציון הקרובה ובו מסמכים השייכים להם, כן נמצאה אלה נשלפת הדומה לזאת שנטען כי המשיב אחז בה באירוע.

11. בין ראיות התביעה עדויות של אמיר מקסימום ויהודה ברששת - השניים שהו בחצר הבניין בעת הגעת האופנוע למקום ובמקביל הגעת רכב הסקודה האפור - השניים מתארים, כל אחד מנקודת מבטו פריקת אדם מהסקודה, ושניים רצים לאותו כיוון סמוך לשמיעת צעקות.

12. לכל אלה מתווספת העובדה כי המשיב שמר על שתיקה במהלך חקירתו, עובדה המוסיפה על מצרף הראיות בשלב זה כידוע.

13. באת כח המשיב מצביעה על סתירות בגרסאות העדים לרבות עדות מיכאלי ו-נ.א. כן טוענת הסניגורית כי מסדר הזהיו שנתרך למיכאלי משקלו אפסי בשל שרק הוא מבין 8 הדמויות לבוש חולצה לבנה, בנוסף מצאה היא אי-התאמות ופריכות של מה בכך בראיות.

14. הנני קובע חד-משמעית כי יש די ראיות לכאורה לשלב זה של ההליך כי המשיב הוא זה אשר ביחד עם משיב 2 תקף את רוכב האופנוע. הסתירות והמשקל הפגום של הראיות עליהן מצביעה הסניגורית מקומן להיבחן במסגרת ההליך העיקרי.

15. על פי מבחן "אם נאמין..." יש בנמצא, כאמור, ראיות לכאורה למכביר כי המשיב היה במקום כאשר הוא אוחז אלה ומשנוכח שרוכב האופנוע אינו קורבנו המיועד נמלט מהמקום - במקביל בהפרש של שניות בודדות דקר משיב 2 את המתלונן.

16. באת כח המשיב סבורה שאף לעבירת קשירת הקשר אין בראיות שהציגה המבקשת חומר פוטנציאלי שיוכיח אותה ולא היא - הפרש הזמנים הקצר מאוד בין הגעתו של המשיב אל האופנוע ועליו הנפגע ודקירתו של האחרון על-ידי משיב 2, הגעתם יחדיו למקום - הימלטותם לאותו הכיוון, שהותם יחדיו לפני ואחרי האירוע כל אלה מלמדים את שברור "הילכו שניים יחדיו, אלא אם נועדו" (עמוס פרק ג', פסוק ג'). ראיות לקשירת קשר ניתן ללמוד מהנסיבות והנסיבות אכן מלמדות שהשניים הגיעו יחדיו למקום האירוע למטרה משותפת לאחר תכנון וקשירת קשר ביניהם.

ניתנה והודעה היום כ"ט אב התש"פ, 19 אוגוסט 2020, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט